

zondag 9 augustus 2026, 18:30 uur

Welkom en mededelingen

Ps. 71: 3, 4

Stil gebed

Votum en groet

Ps. 66: 1, 3, 4

Geloofsbelijdenis

Ps. 57: 2

Gebed

Exodus 14: 1 - 22

Ps. 95: 3, 4, 5

Verkondiging

NLB 605: 1, 2, 5

Dankgebed en voorbeden

Collecte

WKL 450: 1, 2, 5

Zegen

Voorganger: Ds. A. van Duinen, Renswoude

Organist: Ad Schouls

Welkom en mededelingen

Ps. 71: 3, 4

Bevrijd mij van 't geweld des snoden,

Die 't heilig recht verkracht;

Wiens trotsheid mij veracht.

Ik wacht op U, o God der goden,

Op Wien ik vast vertrouwde,

Van dat ik 't licht aanschouwde.

Zo Gij, van dat ik werd geboren,
Ja, van mijn eerst begin,
Mij niet, uit teed're min,
Hadt ondersteund, 'k waar' lang verloren;
Dies doe ik, in gezangen,
U steeds mijn lof ontvangen.

Stil gebed

Votum en groet

Ps. 66: 1, 3, 4

Juich, aarde, juich met blijde galmen
Den groten Schepper van 't heelal;
Zing d' eer Zijns naams met dankb're psalmen;
Verhef Zijn roem met lofgeschal.
Zeg: "O hoe vrees'lijk zijn Uw werken!
Gij doet Uw wijdgeduchte kracht,
O God, aan al Uw haters merken,
Die veinzend buigen voor Uw macht."

God baande door de woeste baren
En brede stromen ons een pad;
Daar rees Zijn lof op stem en snaren,
Nadat Hij ons beveiligd had.
Hij zal eeuw uit eeuw in regeren;
Zijn oog bewaakt het heidendom;
Hij zal d' afvalligen verneêren;
Hij keert hun trots' ontwerpen om.

Looft, looft den HEER der legerscharen,
O volken, heft een lofzang aan;
Hij wil ons in het leven sparen,
Ons hoeden op de steilste paân,
Voor wank'len onzen voet bevrijden.
Gij hebt ons voor een tijd bedroefd,
En ons gelouterd door het lijden,
Gelijk het zilver wordt beproefd.

Geloofsbelijdenis

Ps. 57: 2

Ik roep tot God, den Koning van 't heelal;
Tot God, die't werk aan mij voleinden zal,
Die van omhoog, mij redt uit mijn ellenden,
En hoe men woed', mijn vijand brengt ten val:
God zal Zijn gunst en waarheid nederzenden.

Gebed

Exodus 14: 1 - 22

Door de Schelfzee

14 ¹ Toen sprak de HEERE tot Mozes:

² Spreek tot de Israëlieten *en zeg* dat zij terugkeren en hun kamp opslaan voor Pi-Hachiroth, tussen Migdol en de zee, voor Baäl-Zefon. Daartegenover moet u uw kamp opslaan, bij de zee.

³ De farao zal dan van de Israëlieten zeggen: Zij zijn in het land verdwaald. De woestijn heeft hen ingesloten.

⁴ En Ik zal het hart van de farao verharden, zodat hij hen achtervolgt. Dan zal Ik ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger geëerd worden, zodat de Egyptenaren zullen

weten dat Ik de HEERE ben. En zo deden zij.

5 Toen de koning van Egypte verteld werd dat het volk gevlucht was, keerde het hart van de farao en zijn dienaren zich tegen het volk, en zij zeiden: Hoe hebben we dit kunnen doen, dat wij Israël uit onze dienst hebben laten gaan?

6 Hij spande zijn strijdswagen in en nam zijn volk met zich mee.

7 Hij nam ook zeshonderd van de beste strijdwegens mee, ja, alle strijdwegens van Egypte, met op elk daarvan officieren.

8 Want de HEERE verhardde het hart van de farao, de koning van Egypte, zodat hij de Israëlieten achtervolgde. Maar de Israëlieten waren door een opgeheven hand geleid.

9 De Egyptenaren, *met* al de paarden *en* strijdwegens van de farao, en zijn ruiters, en zijn leger achtervolgden hen en haalden hen in waar zij hun kamp hadden opgeslagen, bij de zee, bij Pi-Hachiroth, voor Baäl-Zefon.

10 Toen de farao dichtbij gekomen was, sloegen de Israëlieten hun ogen op, en zie, de Egyptenaren trokken achter hen aan. Toen werden de Israëlieten zeer bevreesd en riepen tot de HEERE,

11 en zij zeiden tegen Mozes: Waren er in Egypte geen graven, dat u ons hebt meegenomen om in de woestijn te sterven? Hoe hebt u dit met ons kunnen doen door ons uit Egypte te leiden?

12 Was dit niet wat wij in Egypte *al* tegen u zeiden: Laat ons met rust, laten wij de Egyptenaren *maar* dienen? Want het is beter voor ons de Egyptenaren te dienen dan in de woestijn te sterven.

13 Maar Mozes zei tegen het volk: Wees niet bevreesd, houd stand, zie het heil van de HEERE dat Hij vandaag *nog* voor u zal bewerken! Want de Egyptenaren die u vandaag ziet, zult u

tot in eeuwigheid niet meer terugzien.

14 De HEERE zal voor u strijden, en ú moet stil zijn.

15 Toen zei de HEERE tegen Mozes: Wat roept u tot Mij? Spreek tot de Israëlieten *en zeg* dat zij opbreken.

16 En u, hef uw staf op, strek uw hand uit over de zee en splijt hem doormidden, zodat de Israëlieten door het midden van de zee op het droge kunnen gaan.

17 En Ik, zie, *Ik* zal het hart van de Egyptenaren verharderen, zodat zij achter hen aan gaan. Ik zal geëerd worden ten koste van de farao en ten koste van heel zijn leger, ten koste van zijn strijdwagens en ten koste van zijn ruiters.

18 Dan zullen de Egyptenaren weten dat Ik de HEERE ben, als Ik geëerd zal worden ten koste van de farao, ten koste van zijn strijdwagens en ten koste van zijn ruiters.

19 Toen verliet de Engel van God, Die vóór het leger van Israël uit ging, Zijn plaats en ging achter hen aan. Ook de wolkkolom verliet *de plaats* vóór hen en ging achter hen staan.

20 Hij kwam tussen het leger van Egypte en het leger van Israël. De wolk was duisternis en tegelijk verlichtte hij de nacht. De een kon niet in de nabijheid van de ander komen, heel de nacht.

21 Toen strekte Mozes zijn hand uit over de zee, en de HEERE liet de zee die hele nacht wegvloeien door een krachtige oostenwind. Hij maakte de zee droog, en het water werd doormidden gespleten.

22 Zo gingen de Israëlieten midden in de zee op het droge. Het water was voor hen aan hun rechter- en linkerhand een muur.

Ps. 95: 3, 4, 5

Komt, werpen wij ons voor den HEER
die ons gemaakt heeft biddend neer,
wij, die het volk zijn van zijn weide.
Want onze God, Hij gaat ons voor,
Hij trekt met ons de diepte door.
Zijn hand zal ons als schapen leiden.

Nog heden, hoort zijn stem die zweert:
Laat niet uw hart zich onbekeerd
verharden, als in Mozes' dagen.
Toen hebben tegen Mij getwist,
mijn goedheid achtloos uitgewist
uw vaadren die mijn werken zagen.

Ik heb reeds lang aan dit geslacht
met toorn en tegenzin gedacht:
dit volk, het luistert naar geen rede.
Hun wegen hebben zich verward;
wie dwalen blijft, ver van mijn hart,
zal nimmer komen tot mijn vrede.

Verkondiging

NLB 605: 1, 2, 5

De toekomst is al gaande,
lokt ondanks tegenstand
ons weg uit het bestaande
naar eens te vinden land.

De toekomst is al gaande,
schept doorgang door de vloed,
dwars door het ongebaande
een pad dat voortgaan doet.

De toekomst houdt ons gaande,
voert ondanks tegenstand
ons uit het doods bestaande
naar nieuw, bewoonbaar land.

Dankgebed en voorbeden

Collecte

WKL 450: 1, 2, 5

Laat ons de Heer lofzingen,
juich, al wie bij Hem hoort!
Hij zal met trouw omringen
wie steunen op zijn woord.
Al moet ge hier ook dragen
veel duisternis en dood,
gij hoeft niet te versagen,
Hij redt uit alle nood

God heeft u uitverkoren
en uw geloof gebouwd,
Hij heeft een eed gezworen
aan elk die Hem vertrouwt:
dat Hij hen zal omgeven
met sterkte als een wal,
dat Hij wie met Hem leven
de zege schenken zal.

Daarom lof zij de Here,
in wie ons heil bestaat,
Hem die ons toe wou keren
zijn liefelijk gelaat.
Hij moge ons behoeden,
elkander toegewijd,
en schenke ons al 't goede
nu en in eeuwigheid.

Zegen

U/ jij bent van harte uitgenodigd voor de volgende dienst

Zondagochtend 16 augustus 2026 om 9.30 uur

Voorganger: Ds. C. van Dam

Organist: Ad Schouls